

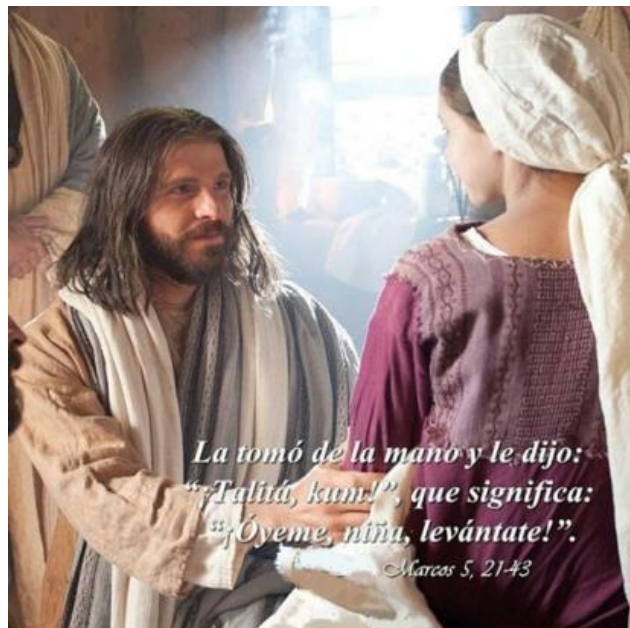
MISA CON NENOS

27 de xuño de 2021

Tempo ordinario 13-B

**Marcos 5, 21-43: “Con só tocarlle
o manto curarei”**

**Mensaxe: Xesús, con tocarte só un
pouquiño con fe, sándasme**

*La tomó de la mano y le dijo:
“Talitá, kum!”, que significa:
“¡Óyeme, niña, levántate!”.*

Marcos 5, 21-43

1. ACOLLIDA

(Monitor:) Irmáns e Irmás:

A nosa fe en Cristo resucitado reúnenos cada semana en comunidade para facer presente a Xesús no medio de nós celebrando xuntos a Eucaristía. Neste domingo 13º do tempo ordinario, escoitaremos no evanxeo aquelas palabras dirixidas por Xesús a unha muller doente: «A túa fe curouche, vaiche en paz e con saúde». E aqueloutras dirixidas a Xairo: “Non temas, basta que teñas fe”. Estas palabras van dirixidas tamén hoxe a cada un de nós. Que este encontro dominical sexa pois para todos nós unha experiencia de fe, un raio de luz e de consolo, que nos cure dos nosos males. Sintámonos acolleitos polo Señor que nos convoca e pola comunidade que nos apoia para que creza a fe en nós.

SAÚDO do sacerdote: *No nome ...*

O Señor que nos trae a salvación e a vida sexa convosco.

2. PETICIÓN DE PERDÓN

(Sacerdote): *Recoñezamos os nosos pecados ante o Señor:*

- **(Neno - nena):** Ti que nos dás todo sen poñer condicións. Señor, ten piedade de nós.
- **(Pai - nai):** Ti que nos entregaches a túa vida enteira e nos invítasnos á túa mesa. Cristo, ten piedade de nós.
- **(Catequista):** Ti que alimentas a nosa fe cando nos custa fiarnos totalmente de ti. Señor, ten piedade de nós.

(Sacerdote): *Deus todopoderoso teña misericordia...*

3. LECTURAS

MONICIÓN ÁS LECTURAS

As lecturas de hoxe fálannos, sobre todo, da vida. Na primeira escoitaremos como Deus non quere a morte senón a vida. Doutra banda, na segunda lectura, san Paulo organiza unha colecta a favor dos pobres de Xerusalén e pídelles aos cristiáns de Corinto que sobresaen pola fe que sexan xenerosos. Finalmente, o evanxeo, fálanos da fe grande da muller hemorroísa cuxa vida corre perigo e de Xairo que suplica a Xesús que salve a vida da súa filla. Escoitemos con atención.

SABEDORÍA 1, 13-15; 2, 23-24: *Por envexa do demo entrou a morte no mundo.*

SALMO 29: *Enxalzareite, Señor, porque me libraches.*

2 CORINTIOS 8, 7. 9. 13-15: *A vosa abundancia remedia a carencia dos irmáns pobres.*

MARCOS 5, 21-24. 35b-43: *Contigo falo, nena, levántate.*

Narrador: Naquel tempo Xesús atravesou de novo en barca á outra beira, reuníuselle moita xente ao seu redor e quedou xunto ao mar. Achegouse un xefe da sinagoga, que se chamaba Xairo, e, ao velo, botouse aos seus pés, rogándolle con insistencia:

Xairo: -«A miña nena está nas últimas; ven, impón as mans sobre ela, para que se cure e viva».

Narrador: Foi con el e seguía moita xente que o apertaba. Estaba alí unha muller que padecía fluxos de sangue desde había doce anos. sufrira moito a mans dos médicos e gastou niso toda a súa fortuna; pero, no canto de mellorar, púxose peor. Oíu falar de Xesús e, achegándose por detrás, entre a xente, tocoulle o manto, pensando: “Con só tocarlle o manto curarei”. Inmediatamente secouse a fonte das súas hemorragias e notou que o seu corpo estaba curado. Xesús,

notando que saíra forza del, volveuse enseguida, no medio da xente e preguntaba:

Xesús: -*“Quen me tocou o manto?”*.

Narrador: Os discípulos contestábanlle:

Discípulos: - *“Ves como te aperta a xente e preguntas: Quen me tocou o manto?”*

Narrador: El seguía mirando ao redor, para ver quen fixera isto. A muller achegouse asustada e temerosa, ao comprender o que lle ocorreu, botóuselle aos pés e confesoulle toda a verdade. El dille:

Xesús: -*“Filla, a túa fe salvoute. Vaite en paz e queda curada da túa enfermidade”*.

Narrador: Aínda estaba falando, cando chegaron de casa do xefe da sinagoga para dicirlle:

Servidores: «A túa filla morreu. Para que molestar máis ao mestre?».

Narrador: Xesús alcanzou a oír o que falaban e díxolle ao xefe da sinagoga:

Xesús: -«**Non temas; basta que teñas fe**».

Narrador: Non permitiu que o acompañase ninguén, máis que Pedro, Santiago e Xoán, o irmán de Santiago. Chegan a casa do xefe da sinagoga e atopa o alboroto dos que choraban e lamentábanse a gritos e logo de entrar díxolles:

Xesús: -«Que estrépito e que choros son estes? A nena non está morta; está durmida».

Narrador: Ríanse del. Pero el botounos fóra a todos e, co pai e a nai da nena e os seus acompañantes, entrou onde estaba a nena, colleuna da man e díxolle:

Xesús: -«Talitha qumi» (que significa: «**Contigo falo, nena, levántate**»).

Narrador: A nena levantouse inmediatamente e botou a andar; tiña doce anos. E quedaron fóra de si cheos de estupor. Insistiulles en que ninguén se decatase; e díxolles que desen para comer á nena.

Palabra do Señor.

(Narrador-Xairo-Xesús-Servidores-Discípulos)

3. ORACIÓN DA COMUNIDADE

(Sacerdote) Ao Señor, que sabe das nosas enfermidades e dos nosos medos, suplicámoslle dicindo:

-Esperta en nós a fe.

1. Pola Igrexa, para sexa construtora de vida e dun mundo saudable. **Oremos.**

2. Por todos os enfermos, para que vivan con esperanza e recuperen pronto a saúde. **Oremos.**

3. Polos médicos e enfermeiras; para que curen non só mediante aparellos e medicamentos senón tamén polo seu trato amable cos pacientes. **Oremos.**

4. Por todos nós para que sexamos uns para outros a man amiga que levanta o ánimo e comunica paz e esperanza. **Oremos.**

5. Por todos os que están de vacacións, para que descansen e vivan unha relación gratuíta coa familia, cos amigos e con Deus. **Oremos.**

6. Por todos nós, para que teñamos moita fe, que confiemos en Deus e botémonos nos seus brazos coa seguridade de que nunca nos fallará. **Oremos.**

7. Polos nenos e nenas que celebran a súa primeira comunión, para que sexan sempre fieis ao Señor. **Oremos.**

(Sacerdote) Grazas, Deus da vida, aumenta a nosa fe e fainos defensores da vida. Por XCNS.

4. PRESENTACIÓN DE OFRENDAS

- **MEDICINAS:**

Con estas medicinas presentemos ao Señor as nosas doenzas e preocupacións, e sobre todo a todos os enfermos, especialmente aos de Covid-19.

- **UNHA VENDA PARA OS OLLOS:**

A fe represéntase cunha venda que tapa os ollos pois é crer sen ver, confiar en Deus sen ter evidencias. Ofrecemos ao Señor a fe os que dubidan na nosa comunidade para que el a fortaleza, fágaa máis firme.

- **PAN E VIÑO:**

Co pan e co viño ofrecémosche, Señor, os nosos esforzos para a construción do Reino de Deus neste mundo.

5. SUXESTIÓNS

- O domingo pasado (a tempestade acougada: “Aínda non tendes fe?”), este (a hemorroísa e Xairo: “*non temas, basta que teñas fe*”) e o próximo (Xesús na súa vila: “*admirábase da súa falta de fe*”), as lecturas falan **da fe**. Que importante é a fe, canto a necesitamos. A fe cura a muller que padecía fluxos de sangue: “*a túa fe curoute*” e a fe salva da morte a filla de Xairo. “A fe é a chave que abre o imposible”, dicía Charles Chaplin. Como é a nosa?

- Tamén este domingo se trata do tema **da vida**, as dúas mulleres do evanxeo estana perdendo. A filla de Xairo, nova, está case morta. A muller maior, que padece fluxos de sangue, estaa perdendo. A misión de Xesús é que recuperemos a vida, a salvación, a saúde. Enon achaquemos a Deus que nos manda a morte e as enfermidades. Recordemos o libro da Sabedoría: “*Deus non fixo a morte, nin se complace destruindo os vivos*”.

La fe, una fuerza que
acompaña.

La fe, una fuerza que
cura.

La fe,
una fuerza que
anima.

ORACIÓN DE GRAZAS

Que non nos falte a fe

Sabes, Señor, que son un dos teus, que creo en ti e formas parte da miña vida, aínda que ás veces esquézome de ti, vivo coma se non existises, non termino de fiarme de ti do todo.

Quero ter a fe da muller que tocou o teu manto, convencida de que Ti podías curala e enchela da túa vida divina.

Invítasme a levantarme, a non quedarme na mediocridade, a vivir unha vida apaixonante, a vivir como irmán de todos e a confiar sempre en ti.

Ti impúlsasme a levantar todo o que está en min durmido, fasme crer nos demais, confiar e confiar.

Hai moito dor no noso mundo, moito paro, moita enfermidade, a algúns lles tocou unha vida moi dura... Hoxe pídoche que rumorees ao oído de cada irmán: "A túa fe salvoute, vaite en paz".

Que non nos falte a fe, Señor, para responderche con xenerosidade, para seguirte e non perderte. Que non nos falte a fe, Señor, para achegarnos á eucaristía e gustar a túa amizade na oración. Que non nos falte a fe, Señor, para buscarte, atoparte, verte, deixarnos curar por ti. Creo, Señor, pero aumenta a miña fe.

FELIZ DOMINGO, DÍA DEL SEÑOR.

RED CATEQUISTAS GALICIA